بسم اللّه الرّحمن الرّحیم

خطبه‌ی ولادت امام جواد (ع) و حضرت علی اصغر (ع) ۱۹ فروردین ۹۶

الحمدالله پروردگار کریم و رحیم را سپاس که به بندگانش توفیق طاعت ارزانی فرمود و خیر و نیکی را در عبادت خویش برای آنان منظور داشت که با توسل جستن به آن خود را از باطل‌های درونی و بیرونی نجات بخشیده به آغوش پر مهر و بنده نوازش بازگردند که خداوند رحمان خود فرمود: تا کسانی را که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند از فضل خود پاداش دهد زیرا خدا کافران را دوست ندارد و چه زیبا سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را توصیف فرمودند که: سلام بر آینه‌ی خلقت آن زمان که پروردگار اراده فرمود تا نور را معرفی فرماید، در کتاب آسمانی قرآن کریم فرمود: پروردگارتان نور آسمان‌ها و زمین است. با این فرمان، زمین جان‌ها قرارگاه لطیف‌ترین الطاف از هدایای رحمت الهی گردید. آنگاه قالب جان در نجوای شیرینی با این نور به گفت‌وگو نشست و با آنچه در آینه مشاهده کرده بود این‌گونه به سخن درآمد: ای جان تو را به ضیافتی پر شکوه خوانده‌اند، برخیز و خویشتن را برای آن ضیافت مهیا ساز باید همان‌گونه که پروردگارت فرموده لباس جانت را بپوشی. اینک به آینه بنگر، چه می‌بینی؟ جانی را که ظلمتش در یک فرمان به انواری تابناک بدل می‌شود. مهمانی آغاز می‌گردد، ای مخلوقاتم بیایید اینک آن گِل خشک و لجن بویناک آماده گردیده تا مشکاة خویش را به نمایش گذارد. چراغ افروخته می‌شود، این چه سینه‌ای است که اسرارش همگان را به سجده می‌خواند. در مقابل چراغدان جانش آفرینش انوار خویش را پنهان می‌سازد و آن سینه با روح خداوندی می‌افروزد. سوختنش پایان نمی‌پذیرد و روغنش به جلای آن می‌پردازد و آن‌چنان انعکاسی را بنیان می‌گذارد که همواره نقشش جاودانه در بقاء می‌ماند.

بله از این فرموده‌ی سرور عالمیان که در کلماتی زیبا و عارفانه بیان شده دریافتیم زمانی که روح خداوند در قالب انوار در جان آدمی وارد شد و او در آینه‌ی خلقت خود را در جایگاهی رفیع دید با هر شکرش نوری افزون بر نور دیگر شد و همه‌ی مخلوقات با دیدن آن زبان به تحسین گشوده و به سجده درآمدند و ما آن نور را بر

محور و سرسلسله‌ی پیامبران و رسولان حضرت محمد مصطفی (ص) و بر خاندان پاکش به عینه مشاهده کردیم و اینک در این شب مبارک به شادمانی میلاد یکی از آنان در این کوی عشق جمع شدیم. ایشان ابا جعفر محمد تقی جوادالائمه (ع) هستند که در دهم رجب سال ۱۹۵ در مدینه متولد و در سن ۷ سالگی به امامت رسیدند و ۱۷ سال امامتشان مصادف بود با حکومت دو طاغوت مأمون و معتصم لعنت الله. پدر بزرگوارش امام رضا (ع) ۵۵ سال داشت اما هنوز صاحب فرزند نشده بود از همین رو شایعاتی از سوی سران و مبلغان فرقه واقفیه که معتقد به غیبت امام موسی کاظم (ع) بودند و می‌گفتند که او پس از خود به امامت هیچ امامی وصیت نکرده است نشر می‌یافت.

بله امام جواد (ع) در زمانی پا به عرصه‌ی هستی نهاد که شیعیان با یکدیگر به اختلاف برخاسته بودند و تبلیغات برخی از مخالفان به دل‌های بعضی از مردم ساده لوح نفوذ کرده بود. در این برهه تولد امام جواد (ع) بطلان عقیده‌ی فرقه‌ی واقفیه شد و تولد ایشان سببی شد برای پیروزی حق و اتحاد شیعه و پیروی از حق. پس از اختلافات و تفرقه‌هایی که پیش آمده بود و پنج سال از عمر امام جواد (ع) گذشته بود که مأمون امام رضا (ع) را به اجبار به مرو دعوت کرد. امام رضا (ع) با آمدن فرستادگان مأمون و شنیدن پیغام آن‌ها با خانواده‌ی خویش خداحافظی کرد و فرزند خود امام جواد (ع) را که تنها پنج سال داشت به جانشینی خویش بر آنان گمارد زیرا از مراتب صلاحیت و شایستگی خدادادی پسرش به خوبی آگاه بود.

امشب مصادف است با میلاد گهری دردانه از اهل‌بیت پیامبرمان خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) که ره شصت ساله را شش ماهه پیمود. ایشان حیدر شش ماهه، اسوه‌ی رشادت و معصومیت حضرت علی اصغر هستند که نشان داد اطاعت و پیروی از امر امامت به کوچکی و بزرگی نیست، به ایمان و همت و گذشت و مردانگی است. در خردی می‌شود کار بزرگی کرد و نام خود را در تاریخ پُر آوازه نمود. حضرت علی اصغر بیعت با امام عصرش را با خون گلویش نوشت و امضا کرد.

اینک در این شب مبارک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولا و سرورمان، ولی نعمتمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به وجود مبارکشان ابراز می‌داریم:

مولای ما مقام والای امامت به سن و سال و پیری و جوانی نیست و کسب فیض در همه‌ی طول عمر امام یکسان است و این را امام جواد (ع) به همگان نشان دادند ولی افسوس چنین گنجینه‌ی گران بهایی را دشمنان دون صفت خیلی زود از بشریت گرفتند و ما شکرگزار خداوند حکیم و مهربان هستیم که شما را برایمان حفظ فرمود که با اطاعت از سفارشات و امرتان رستگار شویم و برای تعجیل در فرجتان هر لحظه فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com